

Butlletí de Salesians Cooperadors i Llars Don Bosco

Inspeccoria Mare de Déu de la Mercè

Num 79 - Pasqua 2014

En aquest butlletí ...: (pàg.)

- 1.- **Voluntari:** la figura necessària.
- 3.- **El valor actual de la Siràcida:** la recerca de la saviesa.
- 4.- **Fem camí cap a la Pasqua:** "Cristo te necesita para amar"
- 6.- **Recés d'un dia a Sant Andreu:** Sant Francesc de Sales.
- 7.- **Recés/Formació de març:** amb la presència de Perpinyà.
- 8.- **Llibre: "Ciudadans Competents":** orientacions educatives.
9. **Preparem la primera comunió:** amb molta il·lusió.
- 10.- **El conte de l'Àngel:** un professor ensenya a sus alumnos
- Recordem la Roser B.
- Esdeveniments familiars.
- 11.- **Parlem amb ...** Narcís F. R.

Pàgina web:

www.cooperadors.salesians.info

E-mail de contacte:

comunicacio.sccc@gmail.com

Voluntari

Editorial

A vegades quan un s'enfronta a un full en blanc (en aquest cas una pàgina en blanc de l'ordinador), o el teu cap bull d'idees o et quedes sense saber què dir; fa uns dies la Mercè em va demanar de fer aquesta editorial, en aquest cas el meu cap bull, però no sé per a on m'he de decantar, ja que trobar un tema que sigui interessant m'és difícil.

Us parlaré del voluntari, aquesta figura necessària en la nostra societat. Sembla d'entrada que adreçar-se a persones que feu tant voluntariat i que una de les nostres principals doctrines és l'amor i el servei als altres; tot i que en determinats moments de la nostra vida el nostre objectiu prioritari de voluntariat sigui la família; pot ser una contradicció. Però a mi m'interessa recordar a tothom en general, que existeixen persones amb una sensibilitat especial, moguts per diversos motius, poden ser humanitaris, solidaris o cristians.

Quan a finals dels anys 60 i a la parròquia del barri, amb uns amics portàvem un grup de nens d'excursió els caps de setmana; algun pare ens va preguntar quant cobràvem per aquest servei. Tant la pregunta com la resposta a tots ens va sorprendre , no ens havíem plantejat de que algú pensés això de nosaltres i de seguida ens vam afanyar a contestar que nosaltres érem voluntaris. Des d'aquell dia fins avui, aquesta pregunta me l'han fet algunes vegades més.

L'optimista troba una resposta a cada problema. El pessimista un problema a cada resposta.

VOLUNTARI

El voluntari és aquella persona que dóna el seu temps als altres, (el diccionari diu: que s'empra a fer una cosa sense ésser-hi obligat). Però jo des del punt de vista del salesià cooperador diria que és aquell que ajuda els altres principalment perquè els estima i seguint els passos del nostre fundador, perquè allà on veu una necessitat actua sense cap condició. El voluntari està atent al seu entorn i detecta on se'l necessita i amb esperit de servei intenta pal·liar la situació. Però alerta, abans d'actuar s'ha de saber el que es fa. El voluntari s'ha de preparar i formar-se, amb la bona voluntat moltes vegades no n'hi ha prou. El voluntari cristià i en el nostre cas salesià a la vegada que és forma intel·lectualment també s'omple de l'esperit a través de la pregària personal, els recessos, els EE. EE. i l'eucaristia, que en el sí d'una comunitat parroquial, és una de les formes més fantàstiques, d'omplir-se i compartir la seva fe amb els altres.

En una societat cada vegada més materialista, el voluntari constant, aquell que actua amb regularitat, que no espera res a canvi; cada vegada costa més de trobar. D'aquí la importància que donem al nostre apostolat, amb l'avantatge que no estem sols, tenim el nostre grup, el nostre Centre i la nostra Associació, que ens dóna suport. Ànim, seguim per aquest camí, encara hi ha joves que ens necessiten. Donem-los un cop de mà!

Albert F.

Coordinador Provincial

Butlletí SS.CC i LIdB

Editorial

Posat a pensar,
reflexiona, escriu
envia !!!!!!!

Esperem els
teus articles

El butlletí el
fem entre tots

No ploris. Déu dona les pitjors batalles als millors guerrers.

La Siràcida és un dels llibres que formen part del grup anomenat llibres sapiencials de la Bíblia. Es un dels pocs llibres firmats de l'Antic Testament i el seu autor és Jesús, fill de Sirà, d'on li ve

el nom. És del segle II abans de Crist. Uns cent anys més tard va ser traduït al grec i va rebre el nom d'Eclesiàstic sense que se sàpiga ben bé per què, potser per la seva similitud amb l'Eclesiastès que és més antic.

Està escrit en forma de poema, i tot el llibre és **una exaltació a la recerca de la saviesa**, la qual tot i que s'identifica amb el temor de Déu, en aquest contexte, el temor no fa referència a la por, sinó a la virtut, a la bondat i a la compassió.

I és Déu qui ha volgut transmetre una part d'aquesta saviesa als homes de bona voluntat a través de Ben Sirà que ens fa arribar una **colecció de màximes i de consells relacionats en tota mena de situacions de la vida quotidiana**. El llibre sorprèn a l'home actual primer perquè en pensar que en aquella època imperava en la zona una cultura helenística potent basada en la racionalitat i el pragmatisme, el llibre, en canvi, proposa una **saviesa basada en bondat**; i en segon lloc, també sorprèn per la seva **adaptació "impecable" als temps actuals**.

Així, el llibre en els seus 114 capítols ens indica com hem de comportar-nos amb les persones que ens envolten, els de casa, els fills i l'esposa, els amics, també amb la feina, amb els negocis, amb els poderosos, amb els pobres, amb la política, i un llarg etcètera. No podem pas resumir aquí el llibre, però a tall d'exemple podem fer algun tast.

En el capítol 4, per exemple, ens mostra quina ha de ser la nostra actitud envers els desvalguts: "Fill meu, no et burlis de la vida d'un pobre, ni de la d'un afligit, no entristeïxis a l'indigent, i no irritis el cor d'un desgraciat. Ans al contrari, no tardis a socórrer el necessitat"

En el capítol 3, entre altres coses, ens parla de la conveniència de la humilitat quan les coses et van bé: "Comporta't amb modèstia en la prosperitat i seràs més estimat que el dadivós". Quan més gran siguis més t'has d'humiliar perquè siguis agradable al Senyor". Hom no pot deixar de pensar en el contrast d'aquestes màximes en el contexte actual de cultura de l'èxit. Seria interessant incloure aquests preceptes d'humilitat en els plans d'estudi de les escoles de negocis d'avui.

Altres apartats fan referència a les virtuts nobles, com la sinceritat: "No siguis hipòcrita davant els homes i posa atenció a les teves paraules (1,26)"; o com la justícia: "No facis el mal, i el mal no t'agafarà; allunyat de la culpa, i la culpa s'allunyarà de tú; no sembris injustícia per no fer collita multiplicada per set (7,1)", o com la prudència: "quan estiguis entre insensats escurça el temps, però allarga'l quan estiguis amb intel·ligents (27,12)".

Al marge dels aspectes morals, també fa suggeriments en les qüestions més trivials, com per exemple, en els convits i el vi: "Fill meu, quan t'asseguis a la taula d'un poderós no obris excessivament la boca... no siguis el primer en estirar la mà... i sigues

moderat en totes les teves accions... . Amb el vi no estiguis per valenties, que el vi ha perdut a molts, ... beu amb mesura perquè el vi és la trampa de l'insensat, disminueix la força i multiplica les ferides... (cap. 31)"; o com per exemple, en els viatges:

"L'home que ha viatjat coneix moltes coses, i per això parla amb prudència (34,9)", o amb els temes referents als diners: "presta als altres en temps de necessitat, i torna aviat el que t'han deixat, mantén la paraula i sigues fidel...(29,2)"; "als ulls de l'avar tota porció és petita, i mentre busca la porció dels altres, acaba perdent la seva (13,9)"; "no oblidis els favors de qui et va concedir un aval, doncs s'ha compromés a sí mateix per tu (29, 15)".

"Feliç el marit d'esposa assenyada, perquè doblarà el nombre dels seus dies... Gràcia sobre gràcia és la dona virtuosa i no té preu l'ànima de la dona honesta...(cap. 26)"; "Corregeix el teu fill perquè en tregui profit, si el mimes de petit li hauràs de curar les ferides de

gran...(cap. 30)"... Com es veu, també la família és objecte d'atenció, i moltes altres coses: la llibertat, l'amistat, la política...

Podem concloure que som davant un llibre que **pretén ajudar-nos a esdevenir bones**

persones, i considerant a més a més la facilitat d'accés que tenim sobre **aquest llibre que està en totes les cases**, seria recomanable per la salut de les nostres ànimes que periòdicament l'agaféssim de l'estanteria del menjador i rellegíssim algunes de les seves sentències.

Això ens faria més savis, entenent per saviesa, la que el propi llibre ens indica, justament

en el seu primer versicle: "**Tota saviesa ve del Senyor i en ell està eternament (1,1)**".

Franc B.

Centre Don Bosco

Fem camí cap a la Pasqua

Des del centre de M. Mazarello

El Grup de salesians cooperadors del centre Mª Mazzarel·lo de Sarrià, com la resta de persones que formem l'Església, el dimecres de cendra hem començat la Quaresma amb el desig de conversió i de créixer amb més fortalesa en la pràctica de l'Evangeli: "Converteix-te i creu en l'Evangeli".

Es un temps que ens prepara per a la celebració de la Pasqua: mort i resurrecció de Jesucrist, que per a tots els creients es el centre de la nostra fe: "Ressuscitè, Al·leluia".

En aquests quaranta dies tenim l'oportunitat de tornar a començar i de créixer en la bondat personal sabent que mai estem sols, sempre hi ha Algú caminant al nostre costat i si ho creiem així, segur que ens

Tu saps que pots, ara intenta-ho !!!!!

portarà amb Ell a la victòria de la Pasqua: "Victòria, Tu regnaràs, oh creu, Tu ens salvaràs.

Hem de tenir en compte el "dejuni", "l'abstinència"..... d'allò superficial que no ens deixa ser nosaltres mateixos.... hem de dedicar més temps a l'oració.... a pensar més en els altres, els que més ho necessiten. Si som egoïstes, on queda la bona pràctica de l'Evangeli? Tots tenim necessitat de sentir-nos arropats, ajudats i estimats, donem, doncs, el nostre amor, donem-nos a nosaltres mateixos: "Cristo te necesita para amar, no te

importen las razas ni el color de la piel, ama a todos como hermanos y haz el bien". Que així sigui.

Barcelona a 20 de març del 2014

Alfons P. G.

Records i agraïments

Una altra cosa: Volem compartir amb vosaltres l'escrit que els nostres germans Amadeu i Maria, que no poden assistir a las nostres trobades, ens van escriure fa uns dies contestant els nostres missatges per mantenir-los al corrent de la nostra vida de grup.

Ens deien això:

"Abans de tot volem donar-te les gràcies per l'enviament del comentari d'en Pagola que totes les setmanes rebem puntualment. Ens dius que us recordeu de nosaltres; nosaltres també pensem amb vosaltres lamentant no poder-hi assistir, però la nostra salut no ens ho permet. Fa temps que no he sortit de casa, camino amb molta dificultat i amb molt dolor i la fatiga em limita molt. En quant a la Maria, porta la casa amb moltes limitacions i amb l'ajuda d'una operària de la llar. El més trist és que va perdent la memòria, molt lentament però sense aturar-se. En fi: Déu hi faci més que nosaltres. Els nostres sis fills, encara que cap viu amb nosaltres, ens tenen sempre controlats.

La nostra espiritualitat es recolza amb l'oració, individual i tots dos en conjunt. Mensualment ens porten de la Parròquia la Comunió. jo em sento unit a l'església seguint la Litúrgia de les Hores i la Maria el seu devocionari.

Dóna molts records de part nostra a tots els components del grup i tu rep una forta abraçada de

la Maria i l'Amadeu.

Sant Andreu - 19 de gener de 2014

El passat 19 de gener, els SS.CC. vam fer el recés d'un dia, dedicat a la figura de Sant Francesc de Sales, mestre i guia en el carisma salesià. Ens vam reunir a l'escola Mare de Déu de la Soledat de Sant Andreu; era un dia gris i plujós, però l'acollida de les salesianes va ser amable i càlida, "amb cafè amb llet inclòs" per tant l'ambient es va fer de seguida alegre i agradable, vaja, l'estil salesià.

A la Charo T., FMA, que ens presentava el tema, li va semblar que en el context del mes de gener que està ple de celebracions salesianes, el propi Francesc de Sales, Laura Vicuña i Don Bosco, era molt adient aprofundir en l'espiritualitat de Sant Francesc de Sales, que té una nova i renovada concepció de la persona, i com a conseqüència una nova forma i manera d'estar i ser en el món. Aquesta visió positiva i integral de la persona, ens porta immediatament a pensar en D. Bosco, com va adaptar aquesta visió, acollint a tota persona i sabent descobrir el positiu que cadascú té.

Francesc de Sales és reconegut com un sant profundament humà, atent a la persona, sensible a la debilitat humana, sempre disposat a comprendre i animar. Ens adverteix que existeixen moltes virtuts excel·lents però diu: "La humilitat ens fa agradables a Déu, i la dolcesa ens fa propers i agradables al proïsme". Es per això que ens recomana demanar cada dia a Déu que ens concedeixi la veritable dolcesa de cor. La pràctica d'aquesta virtut ha de començar per nosaltres mateixos acceptant les pròpies imperfeccions. I amb la pau i la dolcesa de cor, camina inseparable la humilitat. Tot aquest conjunt de petites virtuts ens porta a un estil de vida senzill i de profunda alegria.

Vet aquí que Don Bosco s'emmirallés en aquest Sant i ens transmetés a tots nosaltres aquest estil senzill i alegre amb una espiritualitat quotidiana que convida amablement a complir el nostre deure.

La posada en comú va ser molt rica, tots vàrem felicitar a la Charo per haver escollit aquest tema. Tot i que havia estat tot un dia parlant de Sant Francesc de Sales, aprofundint en moltes actituds i missions del Sant, només he reflectit aquelles que més impacte vaig sentir en aquells moments.

L'Eucaristia va ser el toc final del dia, presidida pel nostre estimat Angel C. que, amb la seva dolcesa i senzillesa sap crear un ambient familiar i plaent. Si és veritat que vam entrar amb un dia gris, vam sortir amb el cor ple de llum i de sol. Només hi va haver una ombra: érem pocs. És una llàstima que d'un dia tant enriquidor haguem gaudit tan poques persones.

M. Àngela R., S.C. Centre Sant Antoni

El cap de setmana del 29 i 30 de març ens vam trobar a Martí-Codolar els salesians cooperadors de la província de Barcelona amb motiu de la celebració del recés de quaresma i de la trobada formativa.

Enguany cal fer esment d'alguns aspectes rellevants. En primer lloc la presència dels membres del centre en formació de Perpinyà que, des del Congrés Mundial celebrat a Roma en el novembre de 2012, són acompanyats per la nostra província en el procés de la seva iniciació.

En segon lloc, perquè la predicació del recés va ser a càrrec de la Isa R. No estic segur, però potser sigui la primera vegada en que una salesiana cooperadora ens predica un recés. Cal dir que la introducció, la pregària i les pistes de reflexió van ajudar molt a centrar el tema. També és de destacar el clima de silenci que vam aconseguir, doncs aquest és una assignatura pendent per a nosaltres.

També cal agrair la feina de gestió de l'Antonio C., l'administrador provincial, ja que amb tantes altes i baixes d'última hora no li ho vam posar gens fàcil.

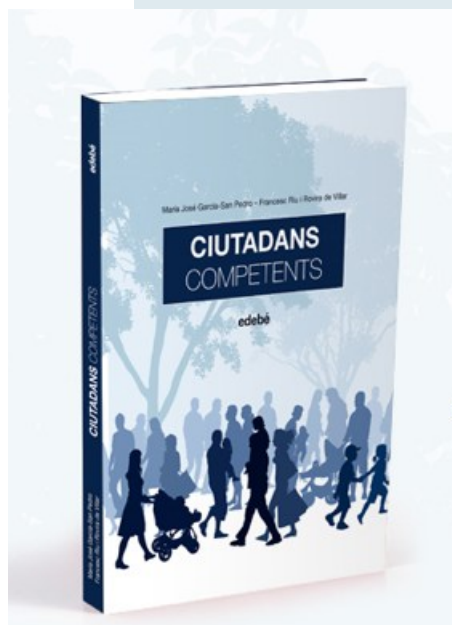
Volem destacar la qualitat del vídeo introductori sobre la situació de la família i el jovent i l'encert en la tria de les persones de la taula rodona. Un any més la jornada formativa ha estat de qualitat i ja en portem unes quantes. Segurament aquest és un element motivador que fa que l'assistència a la trobada sigui notable.

Per últim agrair la feina de tot el consell provincial que amb tanta dedicació ha preparat aquest esdeveniment clau per a la nostra vida associativa provincial.

Jaume B.

SSCC centre Sant Boi

El passat mes de febrer ens vam sorprendre molt agradablement rebre una invitació per acudir a l'acte de presentació del llibre “Ciutadans competents” escrit per Maria José G.SP, salesiana cooperadora i Francesc R., SDB.

L'acte va tenir lloc el dimarts 11 de febrer al Col·legi de Doctors i Llicenciats de Catalunya i s'inicià a les 19,30h. En la taula presidencial acompanyaven als autors la degana del Col·legi, Josefina C., el director general de l'editorial Edebé, Antonio G., l'expert en el sistema educatiu de Finlàndia, Xavier M. i presidida per Joan M., secretari de Polítiques Educatives de la Generalitat.

Maria José G. i Francesc R.

Josefina C., com a degana del Col·legi, va donar la benvinguda als assistents, parlà de la problemàtica que existeix avui en les orientacions educatives i afirmà que el llibre conté reflexions molt interessants que poden ajudar a directors de centres, professors i formadors. Pel que fa a la intervenció d'Antonio G., destacà la tasca que desenvolupa l'Editorial Edebé per contribuir a millorar el sistema educatiu.

Els autors van explicar el procés de creació del llibre i el seu objectiu, que no és altre que permetre als directors dels centres que puguin desenvolupar un model d'escola que aconsegueixi crear ciutadans competents.

Finalitzat l'acte, la Maria José ens va dedicar el llibre animant-nos a compartir somnis educatius junt a Don Bosco.

Salva i M. Angela
SSCC centre Sant Antoni

Preparem la primera comunió

Aquestes darreres setmanes han estat molt importants per molts nois i noies que s'estan preparant per, en breu, fer la primera comunió. Sens dubte, un moment fonamental per tots ells, i per a les seves famílies.

Al nostre grup també, i preveient-ho en la planificació de les trobades que fem mensualment, hem volgut preparar una activitat i una dinàmica diferent a les que habitualment programem, i així la volem compartir amb tots vosaltres. Grans i petits treballant alhora!!!.

Ens hem dividit en dos grups: els nens i els adults. Cada grup ha fet un mural tot responent a una sèrie de preguntes. S'han fet dibuixos, posat paraules clau i tot allò que ens ha vingut al cap. La idea és ben senzilla: que grans i petits puguem fer una reflexió del per què farem o vam fer la comunió i què recordem de quan la vam fer, i a què ens compromet la comunió a uns i altres. Després, cada grup ha presentat a la resta la seva feina. Nens i adults reflexionant i escoltant-se, tots preparant-se per la comunió.

Aquí teniu algunes de les preguntes i algunes de les respostes dels més petits:

- Quines coses fem durant una eucaristia? Cantem, escoltem les lectures, preguem, mengem el pa i el vi.
- Quin gest recordem? El que va fer Jesús amb els apòstols en l'últim sopar
- Per què volem fer o ja hem fet la primera comunió? Perquè volem ser amics de Jesús.
- Qui us ha animat o us va animar a fer la primera comunió? Els pares i altres companys.
- Què heu après a la catequesi? A fer el senyal de la creu i coses de la vida de Jesús.
- És important continuar fent grups? Quins grups hi ha? Sí, cal continuar en grups Amics, Foc, Joves...
- Pels més petits, us agradaria fer-la? Per què? Sí perquè volem ser també amics de Jesús com els nostres germans.

Llars Don Bosco

“Els contes de l'Àngel”

Un professor ensenya un billete de 20€ y le dice a sus alumnos: "¿A quién le gustaría tener este billete?" Todos los alumnos levantan la mano.

Arruga el billete y les pregunta: "¿Siguen queriéndolo?" Las manos suben de nuevo.

Lanza el billete arrugado al suelo y lo pisotea y remueve con sus zapatos. "¿Aún lo quieren?" Los alumnos levantan la mano.

Entonces les dijo:

"¡Amigos míos, ustedes han aprendido una lección muy importante, hoy: Aunque he arrugado el billete, lo he pisoteado, lo he lanzado..., habéis querido tener el billete, porque su valor no había cambiado, seguía con un valor de 20€!

Muchas veces en la vida te ofenden, hay personas que te rechazan y acontecimientos que te sacuden. Sientes que ya no vales nada. Pero TU VALOR no cambia NUNCA para la gente que realmente te quiere.

Incluso en los días en que estés en tu peor momento; TU VALOR SIGUE SIENDO EL MISMO.

Recuerda: también ante los ojos de Dios.

Roser B. P.

Recordem la nostra germana Roser, convençuts que ja viu feliç per sempre. Volem pregar perquè el seu testimoni es mantingui ben viu.

La recordarem sempre. Ha estat una bona cristiana, autèntica seguidora de Jesús com a salesiana cooperadora i com exalumna de les FMA.

Persona molt agraïda a tots els detalls, acollidora, amb la casa sempre oberta. I sempre a punt per ajudar tothom segons les seves possibilitats i circumstàncies, fins i tot ha donat el seu cos a la ciència. El seu anhel era que tots ens estiméssim. I aquest era un dels seus motius de pregària. S'ha sentit acompanyada per Maria Auxiliadora, al llarg de tota la seva vida.

Donem-ne gràcies a Déu.

Esdeveniments familiars

Des de la publicació de l'últim butlletí s'han donat els següents esdeveniments:

- Ens han deixat per anar a la casa del Pare:
 - La Roser B. P., SSCC del centre de Sant Antoni (21 gener 2014)
 - La Conxita P., FMA de santa Dorotea a Sarrià (8 febrer 2014)
 - La Rosa C., mare d'en Joan P., SSCC del centre Don Bosco (15 març 2014)
 - La Mònica V., mare d'en Salvador Ch., SSCC del centre de Sant Antoni (19 març 2014)
 - La Sagrario R., mare de la Lolita R., FMA delegada del centre de Sant Antoni (4 abril 2014)
 - La Rosa T., germana del Cisco T., SSCC del centre de Terrassa (10 abril 2014)

Preguem per elles.

Vaig nèixer a Torroella de Montgrí, una vila situada al bell mig de l'Emporda, "cap a la part dels Pirineus, vora els serrats i arran del mar" com diu la famosa sardana. Està al peu de la muntanya del Montgrí, on diuen que el seny i la rauxa es donen la mà. La

meva família, d'arrels i conviccions cristianes profundes, em va acompanyar en els primers passos de descobriment de la fe. Era per a mi habitual la participació en l'Eucaristia i en actes de pietat, tant a casa com a l'església parroquial, molt propera a nosaltres. En el col·legi dels germans gabrielistes tot això tenia ressó i acompanyament. Segurament aquestes circumstàncies externes, tan favorables, van fer que de molt petit sentís l'atracció per coses de l'església i per la vida sacerdotal. Era un sentiment infantil i innocent, però que sens dubte marcava quelcom més profund que jo encara no podia entendre.

El contacte amb els salesians va venir de la mà d'un cosí que en aquells moments estava a l'aspirantat de Girona. Ell em va presentar a un salesià amb qui vaig tenir una conversa molt a "lo don Bosco", de la qual encara recordo algunes preguntes. Era Don Josep Mª S., director en aquell moment de la casa aspirantat de Girona. En aquella trobada puc dir que va començar el meu llarg camí de descobriment de la vocació salesiana.

Al llarg d'aquests anys he anat teixint aquesta vocació gràcies a moltes persones i

circumstàncies que ara seria llarg enumerar. També he pogut madurar unes conviccions profundes que esdevenen l'autèntic eix que em sosté per donar resposta i configurar la meua vida en clau vocacional.

Actualment visc a Ciutadella, una bonica ciutat de Menorca, habitada per molta gent agraïda als salesians. És una presència centenària senzilla i complerta. Deia un Rector Major Don Egidio V., quan la va visitar amb motiu del centenari, "Teniu el rostre de Don Bosco ben configurat". Ara em toca a mi, acompanyat dels altres salesians i de la família salesiana, continuar donant rostre a Don Bosco, en aquest context que comença a mostrar forts canvis culturals.

En aquesta presència de Ciutadella es dona un fet molt particular que expressem així: "va ser Maria Auxiliadora que va portar als salesians i no al revés". Ella, patrona de la Ciutat, i anterior a la presència salesiana, a través del pare Federico P., constructor del primer Santuari (primera pedra 1889) va fer venir els primers salesians. Tinc dons el privilegi d'estar en una presència especialment mariana i salesiana. No debades em vaig ordenar sacerdot el 24 de maig de 1986. Ben segur que Maria Auxiliadora m'acompanya i em protegeix. Aquí a Ciutadella ho segueixo constatant.

CIUTADELLA

La primera convicció que em sosté és la de que el món no és una casualitat. L'existència no és un absurd. Quan miro al meu voltant em meravello pel sol fet de la vida, i de tot el que l'envolta. Cada vegada que obro els ulls em porten a una realitat sorprenent i meravellosa alhora: cada matí, amb la seva nova claror, cada posta de sol, els seus matisos de colors, el mar inabastable, el cel immens... cada planta, cada animal, cada rostre humà.

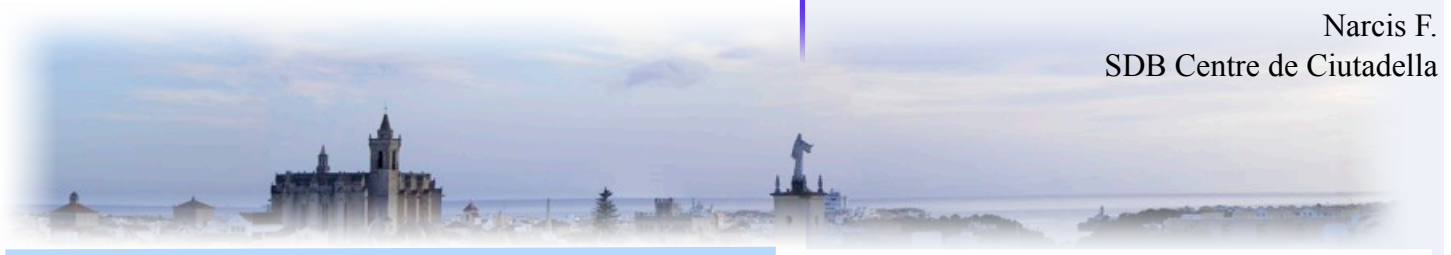
Sento com a tercera convicció que la meva pàtria espiritual és l'Església Catòlica. A l'Església, amb les seves llums i ombres, he après a trobar respostes suficients per al camí. Ella m'ha donat companys, germans, fidels, testimonis. Ella ha esdevingut la meva mare en la fe. En ella he entès el camí: Jesús mateix, que cada dia d'una manera diferent em dóna pistes per al MISTERI MES GRAN.

La segona convicció que em mou és la convicció de la presència de Déu. L'existència és un do increïble que mai no li podrem agrair prou! La imatge que més m'agrada per acostar-me a aquest misteri tan gran de Déu, a part de la mateixa naturalesa, és la icona de la Trinitat de Rubliov. Evoca molt, i deixa respectuós el MISTERI de comunió del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant.

Al llarg d'aquest anys he anat entenent, quarta convicció, la crida de Jesús a servir-lo en la Congregació Salesiana i al servei dels joves. Una crida que es renova cada matí i que desitjo continuï fins el darrer instant de la meua vida. Ella em fa descobrir que la vida val més la pena si la vivim en clau de donació i servei. Em fa apropar a Déu, que pot omplir el cor de la persona. Em vertebrava l'existència i l'omple de sentit. Sento que he experimentat una descoberta apassionant i, malgrat les dificultats i mancances, m'ha fet sentir realitzat i feliç. La imatge del bon pastor és la que resumeix aquesta convicció i l'actitud que m'agradaria tenir en la meua vida.

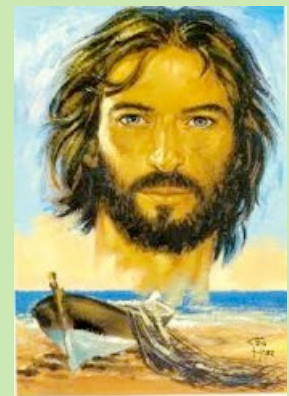
Narcís F.
SDB Centre de Ciutadella

Bona Pasqua !!!

Consell Provincial

"Som testimonis
de resurrecció,
els ulls, la veu, els gestos
han de dir:
Jesús és viu!"

T'explicaré un secret: el pitjor dels teus dies només té 24 hores.